

JØRN UTZON 100 ÁR

Danski arkitekturin Jørn Utzon hevði fylt 100 ár í dag. Hann doyði í 2008. Hann gjørdist serliga kendur fyri at hava teknað operahúsið í Sydney í Australia, sum er av kendastu bygningum í heiminum. Tá operahúsið í 2007 kom á UNESCO-listan, varð Jørn Utzan annar persónurin í heiminum, sum fekk hendan heiður, meðan hann enn var á lívi.

48 ÁR SÍÐANI BEATLES GÓVUST

Tað eru 48 ár síðani, at heimskenði tónleikabólkurin Beatles góvust, eftir at Paul McCartney fór úr bólkinum.

109 ár síðani V. U. Hammershaimb

»Faðirin at føroyska skriftmálinum«, Venceslaus Ulricus Hammershaimb doyði hendan dagin, tann 9. apríl í 1909.

Hann var føddur á Steig í Sandavági á maríumessu, 25. september, í 1819. Var sonur seinasta løgmannin á Steig, Jørgen-Frantz Hammershaimb.

Hammershaimbsættin kom til Føroya í 1723, tá langabbin, Jørgen Frantz Hammershaimb

til til Føroya sum fúti. Abbin var eisini fúti. V. U. Hammershaimb var prestur og próstur í Føroyum. Flutti seinni til Danmarkar, har hann doyði í 1909.

Telegraph: Laura er tann góði føroyski samverjin

ir frá, at tað var ikki fyrr enn han sat til borðs, at hann skilti, at hetta var ikki hvør sum helst. Hetta var væl umtókta føroyska sjónleikar-kvinnan Laura Joensen.

– Tað var sum um at Helen Mirren (oscarvinnandi sjónleikari) hevði bjóðað einum fremmandum heim til postai og eplamorl, skrivar Marcel Theroux.

Hann greiðir frá, at hann mætti systkina-dóttir Lauru á einum gongutúri í føroysku náttúruni. Í prátinum nevndi hann, at hann kundi hugsað sær at smakka okkurt av føroyska matinum. Tá Laura Joensen fekk frænir av hesum, bjóðaði hon honum til døgurða dagin eftir.

– Hon bjóðaði mær ræst kjøt, sum luktaði sum bláur ostur, tvøst, og eina sós úr seyða-gøgnum, nevnd garna-tálg, sum verður etin saman við turkaðum fiski, greiðir Marcel Theroux frá.

Tískil kallar hann Lauru Joensen fyri tann góða, føroyska samverjan.

Tilvildarligar, vin-aligar gerðir. Tá ein fremmandur sýnir tær óvæntaðan blíðskap. Tað hendir kanska oftari, enn vit geva okkum far um

Enski miðilin the Telegraph hevur spurt síni ferðalívstíðindafólk um at siga sær nakrar søgur, tá tey hava møtt góðum samverjum á ferðum teirra. Millum teirra verður ein føroyingur nevndur.

Tað er Marcel Theroux, sum sigur frá blíðu konuni, sum hann mætti í Tjórnuvík. Hann greið-

Carlo Petersen farin 76 ára gamal

Páskadag bórust deyðsboðini av Carlo Petersen, bilmekanikara í Havn

Carlo var sonur Herborg og Sigmund Petersen, hon úr Skopun, hann úr Havn.

Við jarðarferðina hjá Carlo Petersen í Havnar kirkju hósdagin greiddi Bjarni Bæk, prestur frá, at Herborg var ikki álvulig við at eiga barn í Havn undir krígunum, og tí er Carlo føddur í heimbygd hennara Skopun, har familjan var eina tíð. Carlo var føddur ólavsøkdag 29. juli í 1941.

Hálvannað ár seinni fara tey aftur til Havnar.

Carlo gekk í Nunnuskúla, og tað sást tíðliga, at hann hevði hug og hegni til hendurnar.

Eftir skúlan fór Carlo at sigla sum messudrongur við Rituni. At hann lærði nógv, og at hendan tíðin hevur havt týðning fyri hann, bera allar søgurnar, hann segði frá sínum sjólvívi, um.

Carlo fór í læru sum bilsmiðjur á nýggju Esso Støðini í Gundadali – hjá Frits Jensen, ið var landskendur fyri at vera dugnaligur at rætta buglur út og at umvæla skaðar. Hann var ein góður lærumeistari hjá Carlo, sum hevði stóran áhuga fyri fakinum.

Eftir lærutíðina hjá Frits Jensen fór Carlo at starvast á verkstaðnum hjá Vilhelm Nielsen í Jónas Broncksgøtu.

Hann mætti konuni Sigrun, og tey fóru til Danmarkar. Sigrun fór á húsarhaldsskúla í Silkeborg, og Carlo fór at arbeiða á einum DOMI bilverkstað í Randers, har hann lærði meira innan sítt fak – serliga at rætta buglur og at lakkera bilar.

Carlo og Sigrun, sum var úr Fuglafirði, giftust í Danmark í 1965 og fluttu síðani heimaftur.

Afturkomin fekk hann aftur starv á bilverkstaðnum hjá Vilhelm Nielsen, har hann umvældi umvældi skaðar og lakkeraði bilar.

Í 1970 keypti Carlo margarinfabrikkina hjá Eli Rubeksen, Marga, úti í Torfins-

Eitt av ítrivunum hjá Carlo Petersen var at sigla við fjarstýrdum bátum. Her er mynd úr myndablaðnum »Eygað« – Carlo, Kurt Dal-Christiansen og Halleluja-Sofus í Vágsbtoni í Havn

gøtu, har hann innrættaði sær ein verkstað til upprætting og lakkering av bilum. Hetta gjørdist ein serverkstaður, tann fyrsti av sínum slag, við upprættingarbeiðki og sproytikabinu.

Hóast nógv var at gera, gav Carlo sær stundir at fara saman við starvsfólkum sínum út á Velbastaðháls at sigla við fjarstýrdum modelbátum, sum eisini var eitt av hansara stóru áhugamálum.

Við tað at verkstaðurin í Torfinsgøtu lá mitt í einum íbúðarøki, vóru ikki nógvir móguleikar fyri at byggja út.

Ístaðin fyri at byggja nýggjan verkstað, valdi Carlo at selja bygningin í 1989, og fór at arbeiða sum húsavørður á Studentaskúlanum í Hoydølum, har hann var til hann fylti 70 ár í 2011.

Prestur segði, at Carlo livdi fyri at vera til fyri onnur. Og rætt er tað. Tá hann verður umtalaður, er tað altíð við positivum orðum, tí hann var altíð klárur at hjálpa.

Carlo hevði eisini sera stóran áhuga fyri at fara á flot. Hann kendi hvørt mið og hvørt ýti. Hann fekst nógv við at gera pilkar – og tað eru nógv forkromað bilhurðagrep, sum hann hevur umgjørt til pilkar. Tá bátafelag varð stovnað, var hann eisini við har.

Nevna vit Carlo, so mugu vit eisini nevna kaffivognin hjá Karl Mouritsen á Eystaru Bryggju. har var Carlo fastur fúsar í eitt mannaminni.

Carlo og Sigrun høvdu í 1992 ta stóru sorg at missa einkarsonin Sigmund, sum

doyði bara 20 ára gamal av sjúku. Men stutt áðrenn hann doyði, fingur Sigmund og unnustan Anita sonin Ólav, sum var Carlo og Sigrun til stóra gleði.

Seinastu árinu hevur Carlo verið sjúkur av parkinson. Sigrun var honum til stóra hjálp, men Carlo hevði eisini ta sorg fyri nøkrum árum síðani, at Sigrun gjørdist sjúk og doyði frá honum. Undir jarðarferðini hjá Sigrun kundi prestur siga frá, at Carlo var sloppin inn á Boðanesheimið, har hann hevur verið síðani.

Nú Carlo andaðist, var hann á Suðuroyar Sjúkrahúsi, at versonurin, maður dótturina Vígdis, Theodor Høgagarð er yvirlækni og fekk lynt honum um pínuna síðstu tíðina.